

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.102 van 3 december 2013
in de zaak A. 210.737/XIV-35.332**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige
 kinderen
 XXXXX
 XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Mieke Van den Broeck
 kantoor houdend te 1210 Brussel
 Haachtsesteenweg 55
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 13 november 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 111.552 van 9 oktober 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 20 november 2013 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Krachtens artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) behoort de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering teneinde de eenheid van de rechtspraak te verzekeren tot de feitelijke appreciatiebevoegdheid van de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit gebeurt op hun eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter. Het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om de beoordeling opnieuw te doen. Zoals in punt 2.2.1 van het bestreden arrest ook wordt vermeld, kunnen de verzoekers dus niet zelf de verwijzing vragen, zodat het bestreden arrest wel degelijk voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

In tegenstelling tot wat de verzoekers in het tweede middel aanvoeren, wordt het risico ingeval van terugkeer naar het land waarvan zij de nationaliteit hebben wel degelijk onderzocht maar stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in casu dat de asielzoeker niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken en dat de verzoekers zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk maken door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Afghanistan tot 2010-2011 zodat er geen duidelijkheid is over hun feitelijke herkomst en dat “door het feit dat verzoekers geen reëel beeld bieden op hun nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhinderen zij de Belgische overheden immers hun reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten”. De verzoekers gaan in hun tweede middel voorbij aan die concrete vaststellingen in het bestreden arrest. Het tweede middel is dan ook kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drie december tweeduizend dertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams